

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Českých Budějovicích

Vysoká škola:
Ústav estetiky

27. 8. 2012

Datum odevzdání posudku:

Jméno: **Lenka Bardová**

Obor: Estetika

Vedoucí * / **Mgr. Denis Ciporanov, Ph.D.**
bakalářské práce

Recenzent */

Mgr. David Skalický, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

ANTIESENCIALISMUS A DEFINICE UMĚNÍ

.....
téma

Lenka Bardová svou bakalářskou práci věnuje tématu definice pojmu umění. Otázka po podstatě uměleckého díla je otázkou velmi starou, odtud též množství rozličných odpovědí, které tvoří bohaté dějiny tohoto pojmu. Je proto žádoucí, že autorka cílí na konkrétní a specifický „výsek“ z široké diskuse, který je ve formátu bakalářské práce zvládnutelný. K pojednání si vybírá tzv. antiesencialismus, názorový proud, jenž tvoří významnou součást diskuse o pojmu umění v angloamerické analytické estetice druhé půle 20. století.

Pro pochopení původu antiesencialistických argumentů a cíle celého projektu je nezbytné podhalit kontext, odkud antiesencialisté čerpají základní premisy. Tím je analytická filosofie a z ní odvozená analytická estetika. Problém je to značně široký a komplikovaný, proto nelze mít za zlé, že si Lenka Bardová pro bližší představení volí pouze Ludwiga Wittgensteina, klíčovou figuru, jejíž příslušnost k analytické škole je předmětem diskuse, přesto dává vývoji této myšlenkové tradici zásadní impulsy. Zařazení je to ovšem zároveň nezbytné, protože se estetický antiesencialismus tímto autorem bezprostředně napájí (odtud též synonymní označení pro antiesencialisty jako „neowittgensteiniáni“).

Jelikož je autorka dobře poučena nejlepší tradicí analytické filosofie a nehodlá ponechat žádný z klíčových pojmů užívaných ve své práci vágní a bez patřičného vyjasnění, předřazuje před kapitolu věnovanou povaze analytické filosofie technickou pasáž, explikující podstatu definice v aristotelské logické tradici i její revizi ústící do teorie otevřeného pojmu (Weismann, Wittgenstein). To je nutné samozřejmě vítat, jelikož se právě tato tradiční pojmová struktura ukazuje jako klíčový předmět antiesencialistické kritiky estetických teorií a definic umění.

Poté již postupuje k expozici povahy analytické estetiky, respektive vybraných zástupců antiesencialistického proudu (Ziff, Weitz, Kennick), kde v jednotlivých podkapitolách přehledným způsobem exponuje jejich argumenty. Poslední část práce věnuje kritickému zhodnocení antiesencialistických argumentů i zajímavému oživení zájmu o otevřenou (neklasickou) pojmovou strukturu v analytické estetice (Gaut) i mimo ni - v oblasti logiky, lingvistiky a kognitivní vědy (Lakoff).

Práce Lenky Bardové je postavena na jasně stanoveném tématu a realisticky zvoleném cíli. Jednotlivé kapitoly uspokojivě přehledné struktury její práce jsou vystavěny na interpretaci a

expozici relevantních a evidentně nastudovaných primárních zdrojích, které autorka doplňuje kvalitní přehledovou literaturou. Práce s prameny (technika odkazování) je až na drobnosti precizní (chybí ISSN, internetové odkazy nejsou z hlediska požadovaných informací zcela kompletní).

Je škoda, že studentka občas sklouzává k neobratným a zkratkovitým vyjádřením a to především v těch pasážích, kdy se vzdaluje primárním vykládaným textům a uvádí čtenáře do obecného historického i konceptuálního kontextu (především ve čtvrté kapitole). Překvapí též některá emfatická vyjádření jako např. „Totální zhroucení předního postu teorie nápodoby...“ (s. 21).

Bohužel se však Lenka Bardová dopustila i podstatnějších lapsů. Autorka např. píše, že „*Co se pojmu umění týče, analytičtí esteticí u něj zavrhuji existenci esence a nesouhlasí s možností, že by pojem umění měl uzavřenou strukturu.*“ Znamená to tedy, že Beardsley, Dickie, Levinson a mnoho dalších nejsou analytičtí esteticí? Není to však jediné místo, kde k tomuto ztotožnění dochází a i další formulace napovídají, že autorka nešťastně ztotožňuje antiesencialismus s celou analytickou estetickou školou. Antiesencialismus je sice úzce provázán s první fází dějin oboru, není však jedinou pozicí této názorově pestré školy.

Lenka Bardová si volí k zpracování téma, které svou povahou není nikterak snadné a vypořádává se s ním se ctí. Výkon Lenky Bardové přes zmíněná pochybení považuji za poctivý a naplňující očekávání spojená s bakalářskou prací. Při přesvědčivém průběhu obhajoby navrhuji práci hodnotit stupněm **výborně**.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **výborně**

.....
podpis vedoucího bakalářské práce

Čes. Budějovicích 27. 8. 2012
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

